

далеч не съответствувало на духа на ферманитѣ. Отъ день на день езикътъ му ставалъ по-смѣлъ, тонътъ по-решителенъ, и все по-открито критикувалъ турския режимъ. Дори почналъ открито да пише за обири, убийства и всѣкакъвъ видъ злоупотреби на турската властъ.

Следъ Априлското въстание (20 априлъ 1876 г.) „Напрѣдъкъ“, билъ спрѣнъ за два месеца и едва на 24 юлій 1876 година подновилъ излизането си. Но той не прекратилъ критикитѣ си противъ режима, не спрѣлъ да изказва възмущенията си отъ неговитѣ жестокости, грабежи; редовно отбелязва дебатитѣ въ Английската камара по кланетата въ България (речта на Гладстонъ, лордъ Дерби и др.) и апелира къмъ турското правителство за повече човѣщина, за повече милосърдие, като подчертава миролюбие то на българския елементъ и увѣрява въ неговата „искренность и преданостъ къмъ държавата, която сме въ състояние всячески да подкрѣпимъ и ошастлевимъ, стига само отъ кръвопийци животътъ да осигуритѣ“. (бр. 102, г. XI, 1876).

„Напрѣдъкъ“ ратува за културното и стопанско подигане на българското население и действайки въ тази насока, помѣства стопански и финансови статии, исторически студии, рецензии на книги и др. Особено добре е застъпенъ политическиятъ и общественъ отдѣлъ. Дава добре съставени прегледи на политическия животъ въ чужбина, и многобройни дописки отъ България, въ които се излагатъ културнитѣ прояви на българския народъ и участието му въ общественитѣ начинания. Той помѣства нѣкои преводни и оригинални произведения. Тукъ сж обнародвани нѣкои отъ първитѣ произведения на Вазова (Първи снѣгъ, Пролѣтъ и др.) Сътрудници на вестника сж били: Н. А. Начовъ, С. Миларовъ, Хр. Стамболски, С. С. Бобчевъ, Хр. Захариевъ, В. Радославовъ, П. Мусевичъ и др. Последниятъ брой излѣзналъ следъ обявяване на руско-турската война — на 12 юний 1877 година.

Почти по сжщото време почналъ да излиза и в. „Вѣкъ“ (1874—1876), седмично, форматъ 2^о, страници 4, абонаментъ — за страната 5 бѣли меджидиета, а за вънъ се прибавяли и пощенскитѣ разноски. Обявления — 2 гроша на редъ. Издателъ и редакторъ М. Балабановъ. Втората година въ редактирането е участвувалъ и Хр. Г. Стояновъ. „Вѣкъ“ има въ 1875 година за известно време и едно малко седмично издание.

„Вѣкъ“ изказва задоволството си отъ успѣха на борбата за поставяне въ сила фермана въ първоначалния му видъ. На обстойно разглеждане подлага дейността на Екзархията и ѝ отправя упрѣци, че не успѣла да влѣзе въ духовенъ съюзъ съ останалитѣ православни църкви, а стояла усамо-